

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Margarita Poenitens. 22. Februarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

22. Feb. VITAE SANCTORVM. 103

Vive memor mortis, quò semper vivere possis:

Quidquid adest, transit; quod manet, ecce venit.
Quam benè providit, qui te malè munde reliquit,
Mente prius carni, quàm tibi carne mori.

Ex Surio & Baron.

Ei, qui omnia elargitus est, universas opes dato;
nunquam Dei liberalitatem vinces, quamvis om-
nium tuarum facultatum jacturam feceris, quam-
vis te etiam facultatibus adjunxeris; Nam hoc
quoque ipsum accipere est, Deo aliquid donare. S.
Nazianzen. Orat. de amor. pauperum.

S. MARGARITA POENITENS.

22. Februarij.

MARGARITAM hanc in Perusino agro inve-
nimus: nitorem ejus in juvenia Amor tur-
pis extinxit, restituit deinde D. Francisci discipli-
na. Viro nobili olim, imò Veneri serviebat. Is do-
mo quandoque abiit, cane comite. Hæc post dies
non multos lacinia prehensam MARGARITAM ad
struem lignorum deduxit, oculis, latratuque ro-
gare visa, ut ligna amoveret. Amover, Dominum
agnoscit; sed jam mortis larvam. Enimverò ex-
horruit, & in alieno vultu suum contemplata, for-
mam, mundum, & ante omnia vitam priorem la-
crimis damnat. Et abluerunt hæ brevi latentem
in cæno MARGARITAM; vitæ rigor velut scalpel-
lum pulcherrimam reddidit, ut jam prodigijs
splenderet. Et primò, ne VIRGINIS immemorem
putes vixisse, id precibus exoravit, ut dolores,
quos stans illa ponè crucem pertulerat, etiam ipsa
perferentia. Sensit, & sub horam tertiam inter
manus multorum collapsa, inde horâ nonâ mo-

E 4

rien. i

tienti Christo commori, nec nisi sub vesperam redire in vitam visa est. Aliàs Crucifixo in hærens multa gemitibus rogabat, cum è cruce Christus

Quid vis misera? Illa, Nihil aliud præter te Domine. Ignosce MARGARITA, avara nimium es. aut verò dic, poterásne amplius exigere? Ex Ann. Minorum.

Ecce qualiter manumittit, quali premio honorat suum diabolus servitutem, ut mors simul & finiat vitam & inchoet pœnam? at qui Christo serviunt, illusâ morte, cum stipendiis sanctitatis perpetuam transferuntur ad vitam. S. Pct. Chryl. serm. 114.

S. LAZARVS CONF. 23. Februarij.

Pictorem pingimus, utinam suis coloribus & tam bonis, quàm bonis ille alios Divos depinxit! LAZARVS est, monachus idem & Apelles, sed sanctior illo altero, ut qui non jam Vencres Cupidinesque (oculorum laqueos) sed VIRGINEM & in VIRGINIS sinu VIRGINEM AMOREM, aliofque cæli indigetes animare penicillo solitus est, eoque studiosius, quòd sub eadē tempora Theophilus Imp. sublata è medio omnia Divorum monumenta vellet, omnibusque pœnis in eos sæviret, qui non conspuerent hæc pedibusque calcarent. Pugnabat ergo contra barbarum furorem doctâ manu LAZARVS, & penicula reparabat, quidquid ferro ille in templis vel deleverat, vel deformarat. Captus igitur & ultimis tormentis excarnificatus in ipso tamen carcere tot trophæa de Theophilo posuit, quot iconas Divorum (plurimæ erant) pinxit. Tunc enim verò excanduit irâ tyrannus, ferroque & ipso candenti patronas Divorum manus eò usque scædum in modum adussit, dum exanime corpus dolori succumberet. Neque
fic